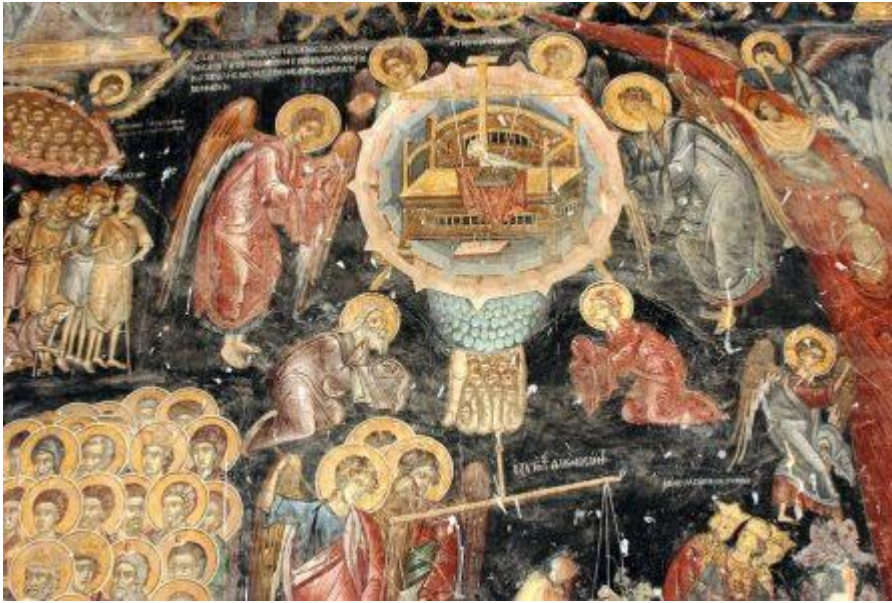

Ἐπιστολὴ περὶ τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ (Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἁγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ἐπιστολὴ στὸν ἐπαγγελματία Σίμο Μ., τὸν ὁποῖο βασανίζει ἡ ἐκδοχὴ ὅτι αὐτὴ ἡ ζωὴ ἀποτελεῖ τὴ Δίκη τοῦ Θεοῦ.

Ἄκουσες ἀπὸ κάποιον ὅτι αὐτὴ ἡ ζωὴ ἀποτελεῖ ἤδη τὴ δίκη τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι δεύτερη κρίση δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξει. Αὐτὴ ἡ σκέψη σὲ βασάνιζε ἄρκετὸ καιρὸ καὶ δὲν μποροῦσες νὰ ἀποφασίσεις ἂν θὰ τὴν ἀποδεχθεῖς ἢ θὰ τὴν ἀπορρίψεις.

Φαντάσου ἕναν πολὺ κακὸ ἄνθρωπο τοῦ ὁποῖου οἱ κακίες εἶναι γνωστὲς σὲ ὅλη τὴν πόλη. Οἱ γείτονες τὸν ἀποφεύγουν καὶ μεταξύ τους κατακρίνουν τὶς ἀδικίες του.

Κανεὶς δὲν τὸν ἐπισκέπτεται, κανεὶς δὲν τὸν δέχεται στὸ σπίτι του. Ἔτσι κρίνουν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἔτσι τὸν τιμωροῦν. Ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁδηγεῖται στὸ δικαστήριον καὶ τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει νὰ τὸν τιμωρήσει μὲ φυλάκιση. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔσχατη νομικὴ κρίση. Καὶ ἔτσι, λοιπόν, βλέπεις δύο δίκες: μία κατὰ συνθήκη καὶ ἕκτακτη, καὶ μία νομικὴ καὶ ὀριστικὴ.

Ἡ ἀκόμα πιὸ ξεκάθαρα, πάρε τὸ παράδειγμα κάποιου ἄτακτου μαθητῆ, τὸν ὁποῖο ὁ δάσκαλος πολλές φορές τιμωρεῖ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ σχολικοῦ ἔτους γιὰ νὰ τὸν συνετίσει καὶ στὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸν ἀποβάλλει ἀπὸ τὸ σχολεῖο ὡς μὴ προσαρμόσιμο.

Ἔτσι εἶναι οἱ δύο κρίσεις τοῦ Θεοῦ. Μία κατὰ συνθήκη, πρόσκαιρη, καὶ μία ὀριστική. Ἀποκαλοῦμε ἐκπαιδευτικὴ τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ πάνω στοὺς ἀνθρώπους στὸ σχολεῖο αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ἐνῶ ἡ δεύτερη κρίση θὰ εἶναι δίκαιη καὶ ὀριστική.

Αὐτὸ ἔχει καταστεῖ σαφές ἀπὸ πολλὰ παραδείγματα τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Τὸν δίκαιο Μωυσῆ τιμώρησε ὁ Θεὸς γιὰ ἓνα ἀμάρτημα, μὲ τὴν ἀπαγόρευση νὰ μπεῖ στὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, στὴν ὁποία ὁδήγησε τὸν λαὸ του ἐπὶ σαράντα χρόνια. Αὐτὴ εἶναι ἡ κατὰ συνθήκη, ἡ πρόσκαιρη καὶ ἐκπαιδευτικὴ κρίση τοῦ Θεοῦ.

Γιὰ νὰ τὸ βλέπουν οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ φοβισμένοι νὰ λένε: ὅταν ὁ Θεὸς δὲν συγχωρεῖ ἓνα ἀμάρτημα σὲ ἓναν τόσο δίκαιο ἄνθρωπο, πῶς θὰ κάνει ἄραγε μέ μᾶς, ποὺ εἴμαστε φορτωμένοι μὲ πολλὰ καὶ βαριὰ ἀμαρτήματα; Ἀλλὰ ἡ τιμωρία τοῦ Μωυσῆ δὲν εἶναι ἡ ἔσχατη καὶ ὀριστικὴ γι' αὐτόν. Οὔτε σημαίνει ὅτι ὁ Μωυσῆς δὲν θὰ μπεῖ στὸ βασίλειο τῶν οὐρανῶν.

Γνωρίζεις ὅτι αὐτὸς ὁ μέγας ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ ἐμφανίσθηκε μαζὶ μὲ τὸν προφήτη Ἠλία κατὰ τὴ Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος. Αὐτὸ μᾶς μαρτυρεῖ ὅτι, ἂν καὶ τιμωρήθηκε γιὰ ἓνα ἀμάρτημα, δὲν ἀποκλείσθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ οὔτε ἀπὸ τὴν αἰώνια ζωὴ. Οἱ παιδαγωγικὲς τιμωρίες ἢ οἱ ἐκπαιδευτικὲς κρίσεις τοῦ Θεοῦ, ὑπηρετοῦν ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν σκοπὸ, δηλαδὴ νὰ προετοιμαστοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἀξιωθοῦν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Κοίταξε τὸν ἀσθενῆ τῆς Βηθεσδα, ποὺ ἦταν κατάκοιτος τριάντα ὀκτὼ συναπτὰ ἔτη. Ἄν ἡ ἀρρώστια του προερχόταν ἀπὸ τὶς ἀμαρτίες του, μᾶς τὸ εἶπε ὁ Κύριος ὅταν τὸν θεράπευσε: «Ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοὶ τι γένηται» (Ἰωάν. 5,14). Καὶ τί χειρότερο θὰ μπορούσε νὰ τοῦ συμβεῖ ἀπὸ τὸ νὰ ἀποκλειστεῖ ἀπὸ τὸ Βασίλειο τῆς Ζωῆς κατὰ τὴ φοβερὴ Κρίση τοῦ Θεοῦ, λόγω νέων ἀμαρτιῶν;

Καὶ περὶ τῆς τελευταίας Κρίσης, περὶ τῆς φοβερῆς Κρίσης τοῦ Θεοῦ, περὶ τῆς ἡμέρας ἡ ὁποία «ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος» (Μαλ. 4,1), μᾶς μίλησε ξεκάθαρα ὁ Σωτῆρας μας. Ὅταν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη σκοτεινιάσουν, ὅταν τ' ἀστέρια σαλέψουν καὶ ἀρχίσουν νὰ πέφτουν, ὅταν μέσα στὸ καθολικὸ σκότος φανεῖ «σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου» (Ματθ. 24,30), τότε θὰ ἐμφανισθεῖ ὁ Κύριος Ἰησοῦς μὲ δύναμη καὶ δόξα, νὰ κρίνει δίκαια ζώντας καὶ νεκρούς.

Κρατήσου ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὑγιῆ ἐπιστήμη, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ διώξε ἀπὸ μέσα σου ὅ,τι αὐτὸ τὸ διάστημα σοῦ ἔριξε στὴν ψυχὴ αὐτὸς ὁ αἰρετικὸς ἄνθρωπος.

Ὁ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογήσει μὲ εἰρήνη καὶ ὑγεία.

Πηγή: agiazoni.gr